EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 04.10.1996
KOM(96) 472 slutlig

96/0238 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska gemenskapens ratificering av avtalet som rör tillämpningen av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av fiskbestånd som rör sig både inom och utanför de exklusiva ekonomiska zonerna (gemensamma bestånd) och bestånd av ständigt vandrande arter

(framlagt av kommissionen)

Motivering

Förenta nationernas konferens om fiskbestånd som rör sig både inom och utanför de exklusiva ekonomiska zonerna (gemensamma bestånd) och bestånd av ständigt vandrande arter, antog den 4 augusti 1995 utan omröstning ett förslag till avtal[1] som rör tillämpningen av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av dessa bestånd. Den 27 juni 1996 undertecknade gemenskapen avtalet, efter rådets "fiske" beslut av den 10 juni 1996. Den 7 december 1984 hade gemenskapen undertecknat havsrättskonventionen. Denna konvention trädde i kraft den 16 november 1994.

Avtalet måste betraktas både i sammanhanget kring utvecklingen av de internationella fiskeförbindelserna och med hänsyn till förhandlingsdirektiven som fastställts av rådet.

Kommissionen gjorde en fullständig utvärdering av avtalet i sitt förslag till rådet om undertecknande (KOM(95) 591 slutl., 22.11.1995).

Gemenskapen har spelat en viktig roll i utvecklingen av de internationella fiskeförbindelserna genom att samtidigt försvara de länders intresse, vilka bedriver fiske på öppet hav och bekräfta sitt engagemang i åtgärderna för bevarande och förvaltning av resurserna.

Om ratificeringen av konferensresultaten avslås, kommer gemenskapens centrala roll att ifrågasättas. Kommissionen kommer då att hamna i minoritet, vilket dels skulle utesluta alla eventuella möjligheter till en omförhandling av avtalsvillkoren och dels endast skulle leda till en icke önskvärd utveckling av de internationella fiskeförbindelserna.

---

[1] Dokument A/KONF 164/33, 3 augusti 1995.

Om EG ratificerar avtalet kommer detta att ge möjlighet att på mycket nära håll följa och påverka tillämpningen och tolkningen av bestämmelserna, särskilt inom de regionala fiskeriorganisationerna.

Gemenskapen har förverkligat de mål som den ställt upp beträffande de viktigaste punkterna i förhandlingen. Detta gäller särskilt i fråga om tre punkter som prioriterats av rådet "fiske" den 15 juni 1995, nämligen öppenhet hos de regionala fiskeriorganisationerna, upprätthållande av flaggstatens jurisdiktion och balans mellan kuststaternas och flaggstaternas respektive skyldigheter.

För förvaltningen och bevarandet av fiskeresurserna medför avtalet ett större antal förbättringar, som skulle kunna göra det möjligt att på ett positivt sätt möta den oroande situation som för närvarande råder och som är upphov till många spänningar mellan de länder som har fiskeriintressen.

Detta förslag syftar till att göra det möjligt för kommissionen att ratificera avtalet så snart som möjligt.

Med hänsyn till förfarandena måste kommissionen lägga fram en ny behörighetsförklaring samtidigt som den deponerar ratifikationsinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare. Eftersom rådet vid tidpunkten för undertecknandet nådde enighet beträffande behörighetsfördelningen mellan EG och medlemsstaterna när det gäller de områden som täcks av avtalet, anser kommissionen att en identisk behörighetsförklaring bör läggas fram vid ratificeringen.

Kommissionens förslag omfattar ingen möjlighet till val av förfarande för biläggande av tvistemål. Kommissionen anser att man i denna fråga måste anta den lösning som fastställs när gemenskapen undertecknar havsrättskonventionen. Kommissionen kommer att till rådet överlämna ett förslag i detta syfte.

På grundval av ovanstående föreslår kommissionen rådet att besluta om gemenskapens ratifikation av avtalet och att tillsammans med medlemsstaterna hos Förenta nationernas generaldirektör deponera ratifikationsinstrumentet och behörighetsdeklarationen, vilken återfinns i bilaga B till förslaget. Samtidigt inbjuder kommissionen medlemsstaternas regeringsrepresentanter att, som i liknande fall, vid sitt möte i rådet anta den i bilaga C bifogade deklarationen.

FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT

om Europeiska gemenskapens ratificering av avtalet som rör
tillämpningen av bestämmelserna i
Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982
om bevarande och förvaltning av fiskbestånd som rör sig
både inom och utanför de exklusiva ekonomiska zonerna (gemensamma bestånd)
och bestånd av ständigt vandrande arter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta, samt artikel 228.3, första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2], och

med beaktande av följande:

Inom havsfiskesektorn har kommissionen behörighet att anta bestämmelser beträffande bevarande och förvaltning av fiskeresurser och att ingå avtal om åtagande med tredje land eller internationella organisationer.

Gemenskapen har undertecknat Förenta nationernas havsrättskonvention, som ålägger alla kuststater och stater som bedriver fiske på öppet hav att samarbeta i frågor som rör bevarande och förvaltning av de gemensamma fiskbestånden och bestånden av ständigt vandrande arter.

1

2

Gemenskapen har deltagit i internationella förhandlingar inom ramen för Förenta nationernas konferens om gemensamma fiskbestånd och bestånd av ständigt vandrande arter. Förhandlingarna ledde till att avtalet antogs och undertecknades av kommissionen den 27 juni 1996.

Syftet med avtalet är att på lång sikt säkerställa ett varaktigt utnyttjande av de gemensamma fiskbestånden och bestånden av ständigt vandrande arter, bland annat genom att föreskriva en förstärkning av de internationella fiskeriorganisationerna och ett internationellt samarbete beträffande bestånden.

Gemenskapens fiskare bedriver fiske ur dessa bestånd och det ligger i gemenskapens intresse att delta i arbetet i de regionala fiskeriorganisationer som kommer att ansvara för genomförandet av avtalet.

Genom artiklarna 1.2, 38 och 47 är avtalet öppet för Europeiska gemenskapens ratificering i enlighet med bilaga IX till havsrättskonventionen.

Gemenskapen och medlemsstaterna har sina respektive behörighetsområden inom de områden som omfattas av avtalet. Därför är det nödvändigt att gemenskapen och medlemsstaterna blir avtalsslutande parter samtidigt, så att de tillsammans kan uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i avtalet och utöva de rättigheter som avtalet innebär i fråga om delad behörighet, för att säkerställa en enhetlig tillämpning av avtalet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Avtalet som rör tillämpningen av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av fiskbestånd som rör sig både inom och utanför de exklusiva ekonomiska zonerna (gemensamma bestånd) och bestånd av ständigt vandrande arter, antas i Europeiska gemenskapens namn.

Avtalstexten bifogas i bilaga A till detta beslut.

Artikel 2

1. Rådets ordförande skall i kommissionens namn och i enlighet med artiklarna 38, 47 och 49 i avtalet, hos Förenta nationernas generalsekreterare deponera ratifikationsinstrumentet och behörighetsdeklarationen som återfinns i bilaga B till detta beslut.

2. Ratifikationsinstrumentet skall deponeras samtidigt med alla medlemsstaternas ratifikationsinstrument, och bekräftelse skall ske av de deklarationer som gjordes när avtalet undertecknades av Europeiska gemenskapen.

Artikel 3

1. När gemenskapen är part i ett tvistemålsförfarande som anges i avtalet, skall den representeras av kommissionen. Med hänsyn till för förfarandet tvingande tidsfrister, skall kommissionen rådfråga medlemsstaterna innan den vidtar någon åtgärd.

2. När kommissionen och en eller flera medlemsstater är parter i samma tvistemål eller inblandade i flera tvistemål, i vilka flera rättsliga frågor väcks samtidigt, skall kommissionen och de berörda medlemsstaterna tillsammans försvara sina

intressen, genom att komma överens om val av jurisdiktion och genom att utarbeta ett konsekvent resonemang beträffande rättsliga förhållanden och faktiska omständigheter, med hänsyn till gemenskapens och medlemsstaternas behörighet.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

FÖRENTA NATIONERNA **A**

GENERALFÖRSAMLINGEN Distr
Allmän

A/KONF. 164/37
8 september 1995

Original: engelska

FÖRENTA NATIONERNAS
KONFERENS OM GEMENSAMMA FISKBESTÅND
OCH STARKT VANDRANDE ARTER
Sjätte sessionen
New York 24 juli - 4 augusti 1995

AVTAL OM GENOMFÖRANDE AV DE BESTÄMMELSER I FÖRENTA NATIONERNAS HAVSRÄTTSKONVENTION AV DEN 10 DECEMBER 1982 SOM RÖR BEVARANDE OCH FÖRVALTNING AV GEMENSAMMA FISKBESTÅND OCH STARKT VANDRANDE ARTER

AVTAL OM GENOMFÖRANDE AV DE BESTÄMMELSER I FÖRENTA NATIONERNAS HAVSRÄTTSKONVENTION AV DEN 10 DECEMBER 1982 SOM RÖR BEVARANDE OCH FÖRVALTNING AV GEMENSAMMA FISKBESTÅND OCH STARKT VANDRANDE ARTER

De avtalsslutande staterna,

som erinrar om de dithörande bestämmelserna i Förenta nationernas konvention om havsrätt av den 10 december 1982,

som är beslutna att säkerställa långsiktigt bevarande och hållbart utnyttjande av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter,

som är beslutna att i detta syfte förbättra samarbetet mellan stater,

som eftersträvar att flaggstater, hamnstater och kuststater på ett mer effektivt sätt genomför de åtgärder som antagits för bevarande och förvaltning av dessa bestånd,

som försöker att särskilt finna en lösning på de problem som nämns i kapitel 17, programområde C i agenda 21 som antagits av Förenta Nationernas konferens om miljö och utveckling, nämligen att regleringen av fisket på det fria havet i många avseenden är otillräcklig och att vissa resurser överutnyttjas, och som noterar att det finns problem med oreglerat fiske, överutnyttjande, onödigt stora fiskeflottor, fartyg som flaggas om för att undvika inspektioner, otillräckligt selektiva redskap, opålitliga databaser och brist på tillräckligt samarbete mellan stater,

som förbinder sig att fiska på ett ansvarigt sätt,

som är medvetna om att det är nödvändigt att undvika oönskad inverkan på den marina miljön, som önskar bibehålla den biologiska mångfalden, upprätthålla det marina ekosystemets okränkbarhet och minimera risken för att fiskeverksamhet medför långsiktig eller obotlig inverkan,

som inser behovet av särskilt stöd, inklusive finansiellt, vetenskapligt och teknologiskt stöd, så att utvecklingsländer på ett effektivt sätt kan delta i bevarandet, förvaltningen och det hållbara utnyttjandet av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter,

som är övertygade om att ett avtal om genomförande av konventionens dithörande bestämmelser bäst skulle tjäna dessa syften och medverka till upprätthållandet av internationell fred och säkerhet,

som bekräftar att de frågor som inte regleras genom konventionen eller genom detta avtal fortfar att styras av regler och principer i internationell rätt,

som har enats om följande:

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner av termer och räckvidd

1. I detta avtal avses med

   a) *konvention*: Förenta Nationernas konvention om havsrätten av den 10 december 1982

   b) *åtgärder för bevarande och förvaltning*: åtgärder för att bevara och förvalta en eller flera arter nu levande marina resurser som antas och tillämpas i enlighet med de dithörande reglerna i internationell rätt såsom de avspeglas i konventionen och i detta avtal,

   c) *fisk*: inkluderar mollusker och skaldjur förutom de som tillhör sedentära arter enligt definitionen i artikel 77 i konventionen, och

   d) *arrangemang*: en kooperativ mekanism som inrättas i enlighet med konventionen och detta avtal av två eller flera stater bland annat för att i en underregion eller region införa åtgärder för bevarande och förvaltning som avser en eller flera gemensamma fiskbestånd eller starkt vandrande arter.

2. a) *Avtalsslutande stater*: stater som har samtyckt till att vara bundna av detta avtal och för vilka avtalet gäller,

   b) Detta avtal gäller i tillämpliga delar

      i) för varje enhet som avses i artikel 305.1 c, d och e i konventionen och

      ii) om inte annat sägs i artikel 47, för varje enhet som hänvisas till som en "internationell organisation" i artikel 1, bilaga 9 till konventionen,

   som blir part i detta avtal och i detta avseende avser "parter" dessa enheter.

3. Detta avtal tillämpas med nödvändiga ändringar på andra fiskeenheter vars fartyg fiskar på öppet hav.

Artikel 2

Målsättning

Målsättningen med detta avtal är att säkerställa långsiktigt bevarande och hållbart utnyttjande av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter genom effektivt genomförande av de dithörande bestämmelserna i konventionen.

Artikel 3

Tillämpning

1. Om inte annat anges, skall detta avtal gälla för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter i områden som ligger utanför nationell jurisdiktion, förutom att artikel 6 och 7 också skall tillämpas på bevarande och förvaltning av sådana bestånd inom områden som står under nationell jurisdiktion, om inte annat följer av de olika rättsordningar som gäller inom områden som står under nationell jurisdiktion och i områden som inte omfattas av nationell jurisdiktion enligt konventionen.

2. En kuststat skall, i tillämpliga delar, tillämpa de allmänna principer som räknas upp i artikel 5 när den utövar sina suveräna rättigheter att utforska och utnyttja, bevara och förvalta gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter inom områden som står under nationell jurisdiktion.

3. Staterna skall ta vederbörlig hänsyn till utvecklingsländers olika möjligheter att tillämpa artiklarna 5, 6 och 7 inom områden som står under nationell jurisdiktion och deras behov av stöd enligt detta avtal. I detta syfte skall del VII gälla i tillämpliga delar för områden som står under nationell jurisdiktion.

Artikel 4

Sambandet mellan detta avtal och konventionen

Ingenting i detta avtal skall hindra de rättigheter, den jurisdiktion och de skyldigheter som staterna har enligt konventionen. Detta avtal skall tolkas och tillämpas i konventionens anda och förenligt med denna.

DEL II

BEVARANDE OCH FÖRVALTNING AV GEMENSAMMA FISKBESTÅND OCH STARKT VANDRANDE ARTER

Artikel 5

Allmänna principer

I syfte att bevara och förvalta gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter skall kuststater och stater som fiskar i öppet hav, när de verkställer sina skyldigheter att samarbeta i enlighet med konventionen

a) vidta åtgärder för att säkerställa långsiktigt bevarande av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter och främja optimalt utnyttjande av dessa,

b) säkerställa att sådana åtgärder baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga fakta och utformas så att de bibehåller och återuppbygger bestånden till nivåer vid vilka de producerar maximalt hållbar avkastning, med hänsyn tagen till relevanta miljö-och ekonomiska faktorer, inklusive utvecklingsländernas särskilda behov, och med hänsyn tagen till fiskemönster, beståndens ömsesidiga beroende och varje allmänt rekommenderad internationell minimistandard, antingen den är underregional, regional eller global,

c) tillämpa en försiktig metod i enlighet med artikel 6,

d) uppskatta effekterna av fiske, annan verksamhet och miljöfaktorer på målbestånd och arter som tillhör samma ecosystem eller som står i samband med eller är beroende av målbestånden,

e) vid behov anta åtgärder för bevarande och förvaltning av arter som tillhör samma ekosystem eller som står i samband med eller beroende av målbestånden, i syfte att vidmakthålla eller återupprätta sådana arters storlek över de nivåer där deras reproduktion kan vara allvarligt hotad,

f) minimera föroreningar, avfall, kasserad fångst, fångst genom förlorade eller övergivna redskap, fångst av icke-målarter, både fisk och icke-fiskarter (hädanefter kallade icke-målarter) och verkan på förenade eller beroende arter, särskilt utrotningshotade arter, genom åtgärder som, i möjligaste mån, inkluderar utveckling och utnyttjande av selektiva, miljömässigt säkra och kostnadseffektiva fiskeredskap och tekniker,

g) skydda den biologiska mångfalden i den marina miljön,

h) vidta åtgärder för att förebygga eller undanröja överfiske- och överskottsfiskekapacitet och för att säkerställa att fiskeansträngningen inte överstiger nivåer som står i proportion till hållbart utnyttjande av fiskeresurser,

i) ta hänsyn till småskaligt och husbehovsfiske,

j) inom rimlig tid samla in och sprida komplett och riktig information om fiskeverksamhet, bland annat fartygs position, fångst av mål- och icke målarter och fiskeansträngning, enligt bilaga 1, liksom information från nationella och internationella forskningsprogram,

k) främja och utföra vetenskaplig forskning och utveckla lämplig teknik som stödjer bevarande och förvaltning av fiske, och

l) genomföra och verkställa åtgärder för bevarande och förvaltning genom effektiv övervakning och kontroll.

Artikel 6

Tillämpning av försiktighetsmetoden

1. Stater skall tillämpa en försiktig metod vid bevarande, förvaltning och utnyttjande av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter för att skydda havets levande tillgångar och bevara havsmiljön.

2. Stater skall vara mer försiktiga när informationen är osäker, opålitlig eller ofullständig. Brist på riktig vetenskaplig information skall inte användas som förevändning för att skjuta upp eller underlåta att vidta åtgärder för bevarande eller förvaltning.

3. När de genomför försiktighetsmetoden, skall staterna

   a) förbättra beslutsfattandet för bevarande och förvaltning av fisketillgångar genom att samla in och sprida bästa tillgängliga vetenskapliga information och införa förbättrade tekniker för att ta hänsyn till risker och osäkerhet,

   b) tillämpa riktlinjerna i bilaga 2 och, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga information, bestämma särskilda referenspunkter för varje bestånd och de åtgärder som bör vidtas om dessa referenspunkter överskrids,

   c) bland annat ta hänsyn till osäkerhet när det gäller beståndens storlek och produktivitet, referenspunkter, beståndets tillstånd i förhållande till sådana referenspunkter, nivåer och fördelning avseende fiskdödlighet och den verkan som fiskeverksamhet har på icke-målarter och förenade eller beroende arter, liksom befintliga och förutspådda havs-miljö- och socio-ekonomiska förhållanden, och

   d) utveckla program för informationsinsamling och forskning för att uppskatta den verkan som fiske har på icke-målarter och förenade eller beroende arter och deras miljö, och anta de program som behövs för att säkerställa bevarandet av sådana arter och för att skydda livsmiljöer som är av särskilt intresse.

4. Stater skall vidta åtgärder för att säkerställa att när man närmar sig referenspunkter, dessa inte överskrids. Om de skulle överskridas, skall stater utan dröjsmål vidta den åtgärd som avses i punkt 3 b för att återupprätta bestånden.

5. Om målbestånd eller icke-målarter eller förenade eller beroende arters status ifrågasätts, skall stater låta dessa bestånd och arter bli föremål för utökad övervakning för att granska deras status och hur effektiva åtgärderna för bevarande och förvaltning är. De skall regelbundet se över dessa åtgärder i ljuset av ny information.

6. För nytt och undersökande fiske, skall stater så snart som möjligt anta försiktigighetsåtgärder för bevarande och förvaltning inklusive, bland annat, fångstgränser och insatsgränser. Sådana åtgärder skall gälla tills det finns tillräcklig information för att medge uppskattning av fiskets inverkan på beståndens långsiktiga hållbarhet, varefter åtgärder för bevarande och förvaltning baserade på denna uppskattning skall genomföras. De senare åtgärderna skall, om så är lämpligt, medge gradvis utveckling av fisket.

7. Om ett naturfenomen har stor skadlig inverkan på gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arters status, skall stater anta akutåtgärder för bevarande och förvaltning för att säkerställa att fiskeaktiviteter inte förvärrar denna skadliga inverkan. Stater skall också anta sådana akutåtgärder om fiskeverksamhet utgör ett allvarligt hot för sådana bestånds hållbarhet. Akutåtgärder skall vara tillfälliga och skall baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga fakta.

Artikel 7

Samstämmighet mellan åtgärder för bevarande och förvaltning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kuststaternas suveräna rättigheter när det gäller att utforska och utnyttja, bevara och förvalta havets levande tillgångar inom områden som står under nationell jurisdiktion enligt konventionen, och alla staters rätt att låta sina medborgare utöva fiske på öppet hav i enlighet med konventionen

   a) skall, när det gäller gemensamma fiskbestånd, de relevanta kuststaterna och de stater vars medborgare utövar fiske av sådana bestånd på angränsande öppet hav, försöka komma överens, antingen direkt eller genom lämpliga mekanismer för samarbete enligt del III, om de åtgärder som är nödvändiga för bevarandet av detta bestånd i angränsande öppet hav,

   b) skall, när det gäller starkt vandrande arter, de relevanta kuststaterna och andra stater vars medborgare utövar fiske av sådana bestånd i området samarbeta, antingen direkt eller genom lämpliga mekanismer för samarbete enligt del III, i syfte att säkerställa bevarande och främjande av målsättningen att uppnå optimalt utnyttjande av sådana bestånd inom hela området, både inom och utom de områden som står under nationell jurisdiktion.

2. De åtgärder för bevarande och förvaltning som fastställs för öppet hav och de som antas för områden som står under nationell jurisdiktion skall vara samstämmiga för att säkerställa bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter i sin helhet. Därför har kuststaterna och de stater som fiskar på öppet hav skyldighet att samarbeta så att samstämmiga åtgärder vidtas avseende dessa bestånd. När de beslutar om samstämmiga åtgärder för bevarande och förvaltning skall staterna

   a) ta hänsyn till de åtgärder för bevarande och förvaltning som kuststaterna har antagit och tillämpat för samma bestånd i enlighet med artikel 61 i konventionen i områden som står under nationell jurisdiktion och säkerställa att åtgärder som fastställs för sådana bestånd i öppet hav inte urholkar effekten av dessa åtgärder,

   b) ta hänsyn till de tidigare överenskomna åtgärder som relevanta kuststater och stater som fiskar på öppet hav i enlighet med konventionen har fastställt och tillämpat i öppet hav för samma bestånd,

   c) ta hänsyn till de tidigare överenskomna åtgärder som en underregional eller regional fiskeriförvaltningsorganisation eller -arrangemang i enlighet med konventionen har fastställt och tillämpat för samma bestånd,

   d) ta hänsyn till den biologiska enheten och beståndens övriga biologiska särart och förhållandet mellan fördelning av bestånden, fisket och det berörda områdets geografiska särart, inklusive i vilken omfattning som bestånden uppträder och fiskas i områden som står under nationell jurisdiktion,

   e) ta hänsyn till i hur hög grad kuststater respektive stater som fiskar på öppet hav är beroende av de berörda bestånden, och

   f) säkerställa att sådana åtgärder inte resulterar i skadlig påverkan på havets levande tillgångar som helhet.

3. När de iakttar sin skyldighet att samarbeta, skall staterna anstränga sig för att inom rimlig tid komma överens om samstämmiga åtgärder för bevarande och förvaltning.

4. Om ingen överenskommelse kan nås inom rimlig tid, kan vilken som helst av de berörda staterna åberopa de förfaranden för lösande av tvister som fastställs i del VIII.

5. I avvaktan på en överenskommelse om samstämmiga åtgärder för bevarande och förvaltning, skall de berörda staterna i en anda av förståelse och samarbete, på alla sätt anstränga sig för att ingå i tillfälliga arrangemang av praktiskt slag. Om de inte kan komma överens om sådana arrangemang, kan vilken som helst av de berörda staterna, i syfte att uppnå provisoriska åtgärder, underställa en domstol eller nämnd denna tvist i enlighet med de förfaranden för lösande av tvister som fastställs i del VIII.

6. Provisoriska arrangemang eller åtgärder som har ingåtts eller föreskrivits enligt punkt 5 skall ta hänsyn till bestämmelserna i denna del, skall fästa vederbörligt avseende vid alla berörda staternas rättigheter och skyldigheter, skall inte riskera eller hindra att en slutlig

överenskommelse om samstämmiga åtgärder för bevarande och förvaltning nås och skall inte påverka den slutliga utgången av något förfarande för lösande av tvist.

7. Kuststaterna skall regelbundet informera stater som fiskar på öppet hav i en underregion eller region, antingen direkt eller genom lämpliga underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang, eller genom andra lämpliga kanaler, om de åtgärder som de har vidtagit för gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter inom områden som står under deras nationella jurisdiktion.

8. Stater som fiskar på öppet hav skall regelbundet informera andra berörda stater, antingen direkt eller genom lämpliga underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang, eller genom andra lämpliga kanaler, om de åtgärder som de har vidtagit för att reglera verksamheten för de fartyg som för deras flagg och som fiskar sådana bestånd i öppet hav.

DEL III

MEKANISMER FÖR INTERNATIONELLT SAMARBETE AVSEENDE GEMENSAMMA FISKBESTÅND OCH STARKT VANDRANDE ARTER

Artikel 8

Samarbete för bevarande och förvaltning

1. Kuststater och stater som fiskar i öppet hav skall, enligt konventionen, samarbeta avseende gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter, antingen direkt eller genom lämpliga underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller arrangemang, och ta hänsyn till underregionens eller regionens särskilda särart, för att säkerställa effektivt bevarande och förvaltning av sådana bestånd.

2. Stater skall inleda konsultationer i god tro och utan dröjsmål, särskilt när det finns bevis för att de gemensamma fiskbestånden och starkt vandrande arterna i fråga kan vara hotade av överutnyttjande eller om ett nytt fiske utvecklas för sådana bestånd. Konsultationer i detta syfte kan inledas på begäran av en intresserad stat för att fastställa lämpliga arrangemang för att säkerställa bevarande och förvaltning av bestånden. I avvaktan på sådana arrangemang skall stater iaktta bestämmelserna i detta avtal och skall agera i god tro och med vederbörlig hänsyn tagen till andra staters rättigheter, intressen och skyldigheter.

3. Om underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang har behörighet att fastställa åtgärder för bevarande och förvaltning av vissa gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter skall stater som fiskar dessa bestånd på öppet hav samt relevanta kuststater iaktta sin skyldighet att samarbeta genom att bli medlemmar i en sådan organisation eller delta i ett sådant arrangemang, eller genom att samtycka till att tillämpa de åtgärder för bevarande och förvaltning som fastställts av en sådan organisation eller arrangemang. Stater som verkligen är intresserade av det berörda fisket kan bli

medlemmar i en sådan organisation eller delta i ett sådant arrangemang. Villkoren för deltagande i en sådan organisation eller arrangemang skall inte utestänga sådana stater från medlemsskap eller deltagande, inte heller skall de tillämpas på ett sådant sätt att de diskriminerar mot någon stat eller grupp av stater som har ett reellt intresse av det berörda fisket.

4. Endast de stater som är medlemmar i en sådan organisation eller deltagare i ett sådant arrangemang, eller som samtycker till att tillämpa de åtgärder för bevarande och förvaltning som fastställs av en sådan organisation eller arrangemang, skall få tillgång till de fisketillgångar som dessa åtgärder avser.

5. Om det inte finns underregionala eller regionala fiskeorganisationer eller arrangemang för att fastställa åtgärder för bevarande eller förvaltning av särskilt gemensamma fiskbestånd eller starkt vandrande arter, skall de relevanta kuststater och stater som bedriver fiske i öppet hav av sådana bestånd i det underområdet eller området samarbeta för att upprätta en sådan organisation eller ingå i något annat lämpligt arrangemang för att säkerställa bevarande och förvaltning av sådana bestånd och skall delta i arbetet i denna organisation eller detta arrangemang.

6. Varje stat som avser att föreslå att åtgärder skall vidtas av en mellanstatlig organisation som har behörighet vad gäller levande tillgångar, bör, om en sådan åtgärd skulle få stor effekt på åtgärder för bevarande och förvaltning som redan har fastställts av en behörig underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller -arrangemang, samråda i organisationen eller arrangemanget med dess medlemmar eller deltagare. I den mån det är praktiskt möjligt bör sådant samråd äga rum innan förslaget läggs fram i den mellanstatliga organisationen.

Artikel 9

Underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationer och -arrangemang

1. När underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer upprättas eller underregionala eller regionala fiskeförvaltningsarrangemang införs för gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter, skall stater, bland annat, komma överens om

   a) för vilka bestånd som åtgärder för bevarande och förvaltning skall gälla, med hänsyn tagen till de berörda beståndens biologiska särart samt arten av det fiske det gäller,

   b) tillämpningsområdet, med hänsyn tagen till artikel 7.1 och underregionens eller regionens särart, inklusive socio-ekonomiska, geografiska och miljöfaktorer,

   c) förhållandet mellan den nya organisationens eller arrangemangets arbete och eventuell relevant befintlig fiskeförvaltningsorganisation eller -arrangemangs roll, målsättning och verksamhet, och

d) de mekanismer som organisationen eller arrangemanget skall förlita sig på för att erhålla vetenskaplig vägledning och granskning av beståndens status. inklusive, i tillämpliga fall, inrättandet av en vetenskaplig rådgivande grupp.

2. Stater som samarbetar för att bilda underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang skall informera andra stater som de vet har ett reellt intresse av den organisations eller det arrangemangs arbete som samarbetet rör.

Artikel 10

Underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationers och -arrangemangs funktioner

När de fullgör sina skyldigheter att samarbeta i underregionala eller regionala förvaltningsorganisationer eller -arrangemang, skall stater

a) komma överens om och följa åtgärder för bevarande och förvaltning för att säkerställa gemensamma fiskbestånds och starkt vandrande arters långsiktiga hållbarhet,

b) när så är lämpligt komma överens om rättigheter för deltagare såsom fördelning av tillåten fångst eller nivåer för fiskeansträngning,

c) anta och tillämpa varje allmänt rekommenderad internationell minimistandard för ansvarsfullt genomförande av fiskeverksamhet,

d) samla in och utvärdera vetenskapliga uppgifter, granska beståndens status och uppskatta effekten av fiske på icke målarter och förenade eller beroende arter,

e) komma överens om standarder för insamling, rapportering, kontroll och utbyte av information om fiske av bestånden,

f) sammanställa och sprida riktig och komplett statistisk information, såsom beskrivs i bilaga 1, för att säkerställa att bästa vetenskapliga underlag finns tillgängligt, samtidigt som sekretess i tillämpliga fall upprätthålls,

g) främja och genomföra vetenskapliga analyser av bestånden samt relevant forskning och sprida resultaten från dessa,

h) upprätta lämpliga samarbetsmekanismer för effektiv övervakning, kontroll, inspektion och genomförande,

i) komma överens om metoder för att tillmötesgå fiskeintressen som nya medlemmar i organisationen eller nya deltagare i arrangemanget har,

j) komma överens om förfaranden för beslutsfattande som medverkar till att åtgärder för bevarande och förvaltning kan antas på ett snabbt och effektivt sätt,

k) främja fredligt lösande av tvister i enlighet med del VIII,

l) säkerställa fullt samarbete från relevanta nationella organ och industrier med att genomföra organisationens eller arrangemangets rekommendationer och beslut, och

m) ge åtgärder för bevarande och förvaltning som fastställs av organisationen eller arrangemanget vederbörlig publicitet.

Artikel 11

Nya medlemmar eller deltagare

När arten och omfattningen av deltagarrättigheter för nya medlemmar i en underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation, eller för nya deltagare i ett underregionalt eller regionalt fiskeförvaltningsarrangemang bestäms, skall staterna bland annat ta hänsyn till

a) de gemensamma fiskbeståndens och starkt vandrande arterens status samt befintliga nivåer avseende insats inom det fisket,

b) nya och befintliga medlemmars eller deltagares respektive intressen, fiskemönster och fiskepraxis,

c) nya och befintliga medlemmars eller deltagares respektive bidrag till bevarande och förvaltning av bestånden, till insamling och inlämnande av riktig information och till genomförande av vetenskaplig forskning om bestånden,

d) de behov som de kustfiskesamhällen som huvudsakligen är beroende av fiske av bestånden har,

e) de behov som de kuststater vars ekonomier till övervägande del är beroende av utnyttjande av havets levande tillgångar har, och

f) de intressen som utvecklingsländer i underregionen eller regionen, som har nationell jurisdiktion i områden där bestånden också uppträder, har.

Artikel 12

Insyn i underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationers och - arrangemangs verksamhet

1. Stater skall vidta åtgärder för insyn i beslutsprocesser och andra aktiviteter i underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationer och -arrangemang.

2. Företrädare för andra mellanstatliga organisationer och från icke-statliga organisationer som sysslar med gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter skall ges möjlighet att delta i möten med underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationer och -arrangemang som observatörer eller på annat lämpligt sätt, i enlighet med den berörda organisationens eller arrangemangets förfaranden. Sådana förfaranden skall inte vara onödigt restriktiva i detta avseende. Sådana mellanstatliga och icke-statliga organisationer skall få snabb tillgång till sådana organisationers och arrangemangs protokoll och rapporter, om inte annat sägs i arbetsordningen om tillgång till dessa protokoll.

Artikel 13

Stärkande av befintliga organisationer och arrangemang

Stater skall samarbeta för att stärka befintliga underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationer och -arrangemang så att de på ett mer effektivt sätt kan upprätta och genomföra åtgärder för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter.

Artikel 14

Insamling och tillhandahållande av information och samarbete inom vetenskaplig forskning

1. Stater skall säkerställa att fiskefartyg som för deras flagg tillhandahåller den information som är nödvändig för att de skall kunna fullfölja sina skyldigheter enligt detta avtal. I detta syfte skall stater i enlighet med bilaga 1

   a) insamla och utbyta vetenskaplig, teknisk och statistisk information om fiske av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter,

   b) säkerställa att tillräckligt detaljerad information samlas in för att underlätta effektiv analys av bestånd och att den tillhandahålls tillräckligt snabbt för att uppfylla underregionala eller reginala fiskeförvaltningsorganisationers eller - arrangemangs behov, och

   c) vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera exaktheten av sådan information.

2. Stater skall samarbeta, antingen direkt eller i underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang,

   a) för att komma överens om en detaljerad beskrivning avseende upplysningar och i vilket format de skall lämnas in till sådana organisationer eller arrangemang, med hänsyn tagen till beståndens art och fisket av dessa bestånd, och

   b) för att utveckla och delge analystekniker och metodologier för att uppskatta bestånd för att förbättra åtgärder för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter.

3. I enlighet med del XIII i konventionen, skall stater samarbeta antingen direkt eller i behöriga internationella organisationer, för att stärka vetenskaplig forskningskapacitet för fiske och främja vetenskaplig forskning om bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter till allas förmån. I detta syfte skall en stat eller den behöriga internationella organisation som genomför sådan forskning på områden som står utanför nationell jurisdiktion aktivt främja publicering och spridning av resultaten av denna forskning och information om dess målsättning och metoder till varje berörd stat och, i den utsträckning det är praktiskt möjligt, underlätta för vetenskapsmän från berörda stater att delta i sådan forskning.

Artikel 15

Slutna och halvslutna hav

När detta avtal tillämpas i ett slutet eller halvslutet hav, skall stater ta hänsyn till detta havs särskilda egenskaper och skall också handla på ett sätt som är förenligt med del IX i konventionen och andra dithörande bestämmelser i detta.

Artikel 16

Områden av öppet hav som i sin helhet omges av ett område som står under en enda stats nationella jurisdiktion

1. Stater som fiskar gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter i ett område i öppet hav som i sin helhet omges av ett område som står under en enda stats nationella jurisdiktion skall den senare staten samarbeta för att fastställa åtgärder för bevarande och förvaltning av dessa bestånd i öppet hav. Med hänsyn till områdets naturliga egenskaper, skall stater särskilt ge akt på att i enlighet med artikel 7 införa förenliga åtgärder för bevarande och förvaltning av sådana bestånd. Åtgärder som vidtas för öppet hav skall ta hänsyn till de rättigheter, skyldigheter och intressen som kuststaten har enligt konventionen, skall baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga underlag och skall också ta hänsyn till eventuella åtgärder för bevarande och förvaltning som kuststaten, i enlighet med artikel 61 i konventionen, har antagit och tillämpat för samma bestånd i det område som står under nationell jurisdiktion. Stater skall också komma överens om åtgärder för övervakning, kontroll och

verkställighet för att säkra att åtgärder för bevarande och förvaltning för de fria havet följs.

2. Stater skall i enlighet med artikel 8 agera i god tro och på alla sätt anstränga sig för att utan dröjsmål komma överens om de åtgärder för bevarande och förvaltning som skall tillämpas vid fiskeverksamhet i det område som avses i punkt-1. Om de berörda fiskande staterna och kuststaten inte kan komma överens om sådana åtgärder inom rimlig tid skall de, med hänsyn till punkt 1, tillämpa punkterna 4-6 i artikel 7 avseende tillfälliga arrangemang eller åtgärder. I avvaktan på att sådana tillfälliga arrangemang eller åtgärder införs skall berörda stater vidta ågärder för de fartyg som för deras flagg så att dessa fartyg inte inleder ett fiske som skulle kunna försvaga berörda bestånd.

DEL IV

ICKE-MEDLEMMAR OCH ICKE-DELTAGARE

Artikel 17

Icke-medlemmar i organisationer och icke-deltagare i arrangemang

1. En stat som inte är medlem i en underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller inte är deltagare i ett underregionalt eller regionalt fiskeförvaltningsarrangemang, och som inte på annat sätt samtycker till att tillämpa de åtgärder för bevarande och förvaltning som en sådan organisation eller ett sådant arrangemang har fastställt, fritas inte från skyldigheten att samarbeta enligt konventionen och detta avtal. för bevarande och förvaltning av de relevanta gemensamma fiskbestånden och starkt vandrande arteren.

2. En sådan stat skall inte ge de fartyg som för dess flagg tillstånd att inleda fiske av gemensamma fiskbestånd eller starkt vandrande arter som är föremål för åtgärder för bevarande och förvaltning som en sådan organisation eller ett sådant arrangemang har fastställt.

3. Stater som är medlemmar i en underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller deltagare i ett underregionalt eller regionalt fiskeförvaltningsarrangemang skall, individuellt eller gemensamt, be de fiskeenheter som avses i artikel 1.3 som har fiskefartyg i det berörda området att till fullo samarbeta med en sådan organisation eller arrangemang för att genomföra de åtgärder för bevarande och förvaltning som den organisationen eller det arrangemanget har fastställt så att dessa åtgärder i praktiken kan tillämpas så brett som möjligt på fiskeverksamhet i det berörda området. Sådana fiskeenheter skall åtnjuta fördelar av deltagandet i fisket som står i proportion till de åtaganden de gör för att följa åtgärder för bevarande och förvaltning vad avser bestånden.

4. De stater som är medlemmar i en sådan organisation eller deltagare i ett sådant arrangemang skall utbyta information om den verksamhet som bedrivs av fiskefartyg som för de staters flagg vilka varken är medlemmar i organisationen eller deltagare i arrangemanget och som sysslar med fiske av de berörda bestånden. De skall vidta åtgärder som är förenliga med detta avtal och med internationell rätt för att avskräcka dessa fartyg från att bedriva verksamhet som urholkar effekten av underregionala eller regionala åtgärder för bevarande och förvaltning.

DEL V

FLAGGSTATENS SKYLDIGHETER

Artikel 18

Flaggstatens skyldigheter

1. En stat vars fartyg fiskar på öppet hav skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fartyg som för dess flagg följer underregionala och regionala åtgärder för bevarande och förvaltning och att sådana fartyg inte sysslar med någon verksamhet som urholkar effekten av sådana åtgärder.

2. En stat skall tillåta att fartyg som för dess flagg används för fiske på öppet hav endast om den på ett effektivt sätt kan ta sitt ansvar enligt konventionen och detta avtal för sådana fartyg.

3. En stat skall vidta följande åtgärder avseende fartyg som för dess flagg

   a) kontroll av sådana fartyg på öppet hav genom fiskelicenser, godkännande eller tillstånd, enligt något lämpligt förfarande som har överenskommits på underregional, regional eller global nivå.

   b) införande av bestämmelser

      i) för att tillämpa villkor för licensen, godkännandet eller tillståndet som är tillräckliga för att uppfylla flaggstatens underregionala, regionala eller globala skyldigheter

      ii) för att förbjuda fartyg som inte är vederbörligen försedda med licens eller godkännande att fiska på öppet hav, eller för att förbjuda fartyg att fiska på öppet hav på annat sätt än i enlighet med villkoren i en licens, ett godkännande eller tillstånd

      iii) att begära att fartyg som fiskar på öppet hav alltid skall hålla licensen, godkännandet eller tillståndet tillgängligt ombord och kunna visa upp den för inspektion av en vederbörligen bemyndigad person, och

iv) att säkerställa att fartyg som för dess flagg inte utför otillåtet fiske inom områden som står under andra staters nationella jurisdiktion.

c) upprättande av ett nationellt register över fiskefartyg som har tillstånd att fiska på öppet hav och bestämmelser om att tillgång till den information som finns i detta register skall lämnas ut på begäran av direkt berörda stater, med hänsyn tagen till de eventuella nationella lagar som finns i flaggstaten om frisläppande av sådan information,

d) krav på märkning av fiskefartyg och fiskeredskap enligt enhetliga och internationellt igenkännliga fartygs- och redskapsmärkningssystem, såsom FAO:s standardspecifikationer för märkning och identifiering av fiskefartyg (Food and Agriculture Organization of the United Nations Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels).

e) krav på registrering och snabb rapportering av fartygsposition, fångst av målarter och icke målarter, fiskeansträngning och annan dithörande fiskeinformation i enlighet med underregionala, regional och globala standarder för insamling av sådan information,

f) krav på kontroll av fångst av målarter och icke målarter exempelvis genom observationsprogram, inspektionssystem, lossningsrapporter, övervakning av omlastning och kontroll av lossad fångst samt marknadsstatistik,

g) övervakning och kontroll av sådana fartyg, deras fiskeverksamhet och dithörande verksamhet bland annat genom

i) tillämpning av nationella inspektionssystem och underregionala och regionala samarbetssystem som införts enligt artiklarna 21 och 22, inklusive krav på att sådana fartyg ger vederbörligen bemyndigade inspektörer från andra stater tillträde,

ii) tillämpning av ett nationellt observationsprogram och underregionala och regionala observationsprogram där flaggstaten deltar, inklusive krav att sådana fartyg ger observatörer från andra stater tillträde så att de kan utföra de uppgifter de har enligt programmen, och

iii) utveckling och tillämpning av fartygsövervakningssystem, inklusive, i tillämpliga fall, satellitöverföringssystem, i enlighet med eventuella nationella program och de som har överenskommits underregionalt, regionalt eller globalt mellan berörda stater,

h) bestämmelser för omlastning på öppet hav för att säkerställa att effekten av åtgärder för bevarande och förvaltning inte urholkas, och

i) bestämmelser för fiskeaktiviteter för att säkerställa att underregionala, regionala eller globala åtgärder efterlevs, inklusive de som syftar till att minimera fångsten av icke målarter.

4. Om det finns ett underregionalt, regionalt eller globalt överenskommet system för övervakning och kontroll, skall staterna säkerställa att de åtgärder som de ålägger de fartyg som för deras flagg är förenliga med detta system.

DEL VI

EFTERLEVNAD OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 19

Flaggstatens efterlevnad och verkställighet

1. En stat skall säkerställa att de fartyg som för dess flagg följer underregionala och regionala åtgärder för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter. I detta syfte skall staten

   a) framtvinga efterlevnad av sådana åtgärder oaktat var överträdelser sker,

   b) omedelbart och till fullo undersöka varje påstådd överträdelse av underregionala eller regionala åtgärder för bevarande och förvaltning, vilket kan omfatta fysisk inspektion av det berörda fartyget, och omedelbart rapportera om utveckling och resultat av undersökningen till den stat som anfört överträdelsen och till den relevanta underregionala eller regionala organisationen eller arrangemanget,

   c) kräva att varje fartyg som för dess flagg skall lämna information till den undersökande myndigheten om fartygsposition, fångst, fiskeredskap, fiskeverksamhet och dithörande verksamhet inom området för den påstådda överträdelsen,

   d) om den är tillfredsställd att det finns tillräckligt bevis avseende en påstådd överträdelse, överlämna fallet till sina myndigheter i syfte att utan dröjsmål väcka talan enligt sina lagar och, i tillämpliga fall, kvarhålla det berörda fartyget, och

   e) om den i enlighet med sina lagar har fastställt att ett fartyg har begått en allvarlig överträdelse av sådana bestämmelser, säkerställa att fartyget inte inleder fiskeverksamhet på öppet hav tills alla utestående sanktioner som flaggstaten har ålagt för överträdelsen har följts.

2. Alla undersökningar och rättsliga förhandlingar skall utföras snabbt. Sanktioner som tillämpas för överträdelser skall vara tillräckligt stränga för att effektivt garantera efterlevnad och avskräcka från överträdelser var de än kan uppstå och skall utestänga de skyldiga från inkomster som härstammar från deras illegala verksamhet. Åtgärder som tillämpas avseende kaptenen och andra befäl på fiskefartyg skall inkludera bestämmelser som bland annat kan tillåta nekande, tillbakadragande eller upphävande av tillstånd att arbeta som kapten eller befäl på sådana fartyg.

Artikel 20

Internationellt samarbete avseende verkställighet

1. Stater skall samarbeta, antingen direkt eller i underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang, för att säkerställa att underregionala och regionala åtgärder för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter följs och verkställs.

2. En flaggstat som utför en undersökning av en påstådd överträdelse av åtgärder för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter kan begära hjälp av en annan stat vars samarbete kan vara av nytta i denna undersökning. Alla stater skall anstränga sig att tillmötesgå rimliga begäranden som en flaggstat gör i samband med en sådan undersökning.

3. En flaggstat kan genomföra en sådan undersökning direkt, i samarbete med andra berörda stater eller genom relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang. Information om utvecklingen och resultatet av undersökningen skall ges till alla stater som är intresserade av, eller påverkas av, den påstådda överträdelsen.

4. Stater skall hjälpa varandra med att identifiera fartyg som har rapporterats utöva verksamhet som urholkar effekten av underregionala, regionala eller globala åtgärder för bevarande och förvaltning.

5. Stater skall, i den utsträckning som nationella lagar och regler medger detta, upprätta arrangemang för att tillhandahålla bevis som berör påstådda överträdelser av sådana åtgärder till åklagarmyndigheterna.

6. Om det finns tillräcklig grund för att anta att ett fartyg har utfört otillåtet fiske på öppet hav inom ett område som står under en kuststats jurisdiktion, skall det fartygets flaggstat, på begäran av den berörda kuststaten, undersöka ärendet omedelbart och till fullo. Flaggstaten skall samarbeta med kuststaten när den i dessa fall vidtar lämpliga åtgärder och kan ge kuststatens relevanta myndigheter tillstånd att borda och inspektera fartyget på öppet hav. Denna punkt påverkar inte bestämmelserna i artikel 111 i konventionen.

7. Avtalsslutande stater som är medlemmar i en underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller deltagare i ett underregionalt eller regionalt fiskeförvaltningsarrangemang kan vidta åtgärder enligt internationell rätt, inklusive genom tillämpning av underregionala eller regionala förfaranden upprättade för detta ändamål, för att avskräcka de fartyg som har varit inblandade i verksamhet som urholkar effekten av eller på annat sätt överträder de åtgärder som den organisationen eller det arrangemanget har upprättat för bevarande och förvaltning, från fiske i öppet hav i den underregionen eller regionen tills flaggstaten har vidtagit lämpliga åtgärder.

Artikel 21

Underregionalt och regionalt samarbete avseende verkställighet

1. På varje öppet hav som täcks av en underregional eller regional fiskeförvaltningsorgansation eller -arrangemang kan en avtalsslutande stat som är medlem av en sådan organisation eller deltagare i ett sådant arrangemang, genom sina vederbörligen bemyndigade inspektörer, i enlighet med punkt 2 borda och inspektera fiskefartyg som för en annan avtalsslutande stats flagg, vare sig denna avtalsslutande stat också är medlem i organisationen eller deltagare i arrangemanget eller inte, i syfte att säkerställa att de åtgärder för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter som den organisationen eller arrangemanget har fastställt följs.

2. Stater skall, genom underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller arrangemang, fastställa förfaranden för bordande och inspektion enligt punkt 1, liksom förfaranden för att tillämpa andra bestämmelser i denna artikel. Sådana förfaranden skall stå i överensstämmelse med denna artikel och de grundläggande förfaranden som fastställs i artikel 22 och skall inte diskriminera mot de stater som inte är medlemmar i organisationen eller som inte är medlemmar i arrangemanget. Bordande och inspektion liksom varje efterföljande verkställighetsåtgärd skall utföras i enlighet med sådana förfaranden. Stater skall offentliggöra de förfaranden som fastställs enligt denna punkt.

3. Om en organisation eller ett arrangemang inom två år från antagandet av detta avtal inte har fastställt sådana förfaranden, skall bordande och inspektion enligt punkt 1, liksom varje efterföljande verkställighetsåtgärd, i väntan på fastställande av sådana förfaranden utföras i enlighet med denna artikel och de grundläggande förfaranden som fastställs i artikel 22.

4. Innan åtgärder vidtas enligt denna artikel, skall inspekterande stater, antingen direkt eller genom relevant underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller -arrangemang, informera alla stater vars fartyg fiskar på öppet hav i underregionen eller regionen om vilken typ av identifikationshandling som har utfärdats till deras vederbörligen bemyndigade inspektörer. Fartygen som används för bordande och inspektion skall vara tydligt märkta och identifierbara som varande i statlig tjänst. Då en stat blir part i detta avtal, skall den utse en lämplig myndighet som skall ta emot meddelanden enligt denna artikel och skall vederbörligen offentliggöra denna utnämning genom den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget.

5. Om det efter bordande och inspektion, finns klar anledning att anta att ett fartyg har varit inblandat i någon verksamhet som strider mot de åtgärder för bevarande och förvaltning som avses i punkt 1, skall den inspekterande staten i tillämpliga fall säkra bevis och skall omedelbart meddela flaggstaten om den påstådda överträdelsen.

6. Flaggstaten skall svara på det meddelande som avses i punkt 5 inom tre arbetsdagar efter det att det erhölls, eller inom den tidsperiod som kan föreskrivas i förfaranden som upprättas i enlighet med punkt 2, och skall antingen

   a) utan dröjsmål fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 19 att genomföra en undersökning. Om bevisen ger anledning till detta, skall flaggstaten vidtå verkställighetsåtgärder avseende fartyget och genast informera den inspekterande staten om resultatet av undersökningen och om eventuell verkställighetsåtgärd som har vidtagits, eller

   b) bemyndiga den inspekterande staten att genomföra en undersökning.

7. Om flaggstaten bemyndigar den inspekterande staten att undersöka en påstådd överträdelse, skall den inspekterande staten utan dröjsmål meddela flaggstaten resultaten av denna undersökning. Om bevisen ger anledning till detta skall flaggstaten uppfylla sina skyldigheter att vidta verkställighetsåtgärder avseende fartyget. Eller också kan flaggstaten bemyndiga den inspekterande staten att, i överensstämmelse med flaggstatens rättigheter och skyldigheter enligt detta avtal, vidta den verkställighetsåtgärd som flaggstaten anger avseende fartyget.

8. Om det efter bordande och inspektion finns klar anledning att anta att ett fartyg har begått en allvarlig överträdelse, och flaggstaten antingen har misslyckats att reagera eller misslyckats med att vidta åtgärd såsom krävs i punkterna 6 och 7, kan inspektörerna stanna ombord och säkra bevis och kan begära att kaptenen medverkar i ytterligare undersökning inklusive i tillämpliga fall genom att utan dröjsmål föra fartyget till närmast lämpliga hamn, eller till en sådan annan hamn som finns angiven i förfaranden upprättade i enlighet med punkt 2. Den inspekterande staten skall omedelbart informera flaggstaten om namnet på den hamn dit fartyget beger sig. Den inspekterande staten och flaggstaten och, i tillämpliga fall, hamnstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att trygga besättningens välbefinnande oavsett deras nationalitet.

9. Den inspekterande staten skall informera flaggstaten och relevant organisation eller deltagare i relevant arrangemang om resultaten av eventuell ytterligare undersökning.

10. Den inspekterande staten skall kräva av sina inspektörer att de iakttar allmänt vedertagna internationella regler, förfaranden och praxis angående fartygets och besättningens säkerhet, minimerar störning av fiskeverksamhet och, i görligaste mån, undviker åtgärder som skulle kunna skada kvaliteten på fångsten ombord. Den inspekterande staten skall garantera att bordande och inspektion inte utförs på ett sätt som skulle kunna utgöra trakasseri av något fiskefartyg.

11. I denna artikel avses med allvarlig överträdelse

   a) fiske utan giltig licens, godkännande eller tillstånd utfärdat av en flaggstat enligt artikel 18.3 a,

b) underlåtenhet att föra exakta journaler över fångst och fångst-relaterade upplysningar, såsom den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget kräver, eller allvarlig felrapportering om fångst, i strid med de krav på fångstrapportering som ställs av en sådan organisation eller ett sådant arrangemang.

c) fiske inom ett slutet område, fiske under otillåten säsong eller fiske utan en kvot upprättad av den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget, eller fiske efter att denna kvot har fyllts,

d) direkt fiske av bestånd som är föremål för moratorium eller fiskeförbud,

e) användande av förbjudna fiskeredskap,

f) förfalskning eller döljande av ett fiskefartygs märken, identitet eller registrering,

g) döljande, manipulering med eller undanröjande av bevis som hör till en undersökning,

h) flera överträdelser som tillsammans utgör ett allvarligt åsidosättande av åtgärder för bevarande och förvaltning, eller

i) sådana andra överträdelser som kan anges i förfaranden som fastställts av den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget.

12. Utan hinder av övriga bestämmelser i denna artikel, kan flaggstaten när som helst vidta åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19 avseende en påstådd överträdelse. Om fartyget står under den inspekterande statens ledning, skall den inspekterande staten, på begäran av flaggstaten, frisläppa fartyget till flaggstaten tillsammans med fullständig information om utvecklingen och resultatet av dess undersökning.

13. Denna artikel påverkar inte flaggstatens rätt att vidta åtgärder, inklusive rättsliga åtgärder för att i enlighet med sina lagar ålägga påföljder.

14. Denna artikel gäller i tillämpliga delar för bordande och inspektion av en avtalsslutande stat som är medlem i en underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller deltagare i ett underregionalt eller regionalt fiskeförvaltningsarrangemang och som har klar anledning att anta att ett fiskefartyg som för en annan avtalsslutande stats flagg är inblandad i någon verksamhet som står i strid mot relevanta åtgärder för bevarande och förvaltning enligt punkt 1 i ett område i öppet hav som täcks av en sådan organisation eller arrangemang, och ett sådant fartyg under samma fiskeexpedition därefter har inträtt på ett område som står under den inspekterande statens nationella jurisdiktion.

15. Om en underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller -arrangemang har upprättat en alternativ mekanism som effektivt avlastar dess medlemmar eller deltagare från den skyldighet de har enligt detta avtal att säkerställa att de åtgärder som organisationen eller arrangemanget har fastställt om bevarande eller förvaltning iakttas, kan medlemmar i en sådan organisation eller deltagare i ett sådant arrangemang komma överens om att begränsa giltigheten av punkt 1 inom sig för åtgärder för bevarande och förvaltning som har fastställts för det relevanta området i öppet hav.

16. Åtgärder som vidtas av stater andra än flaggstaten avseende fartyg som har varit inblandade i verksamhet som står i strid med underregionala eller regionala åtgärder för bevarande och förvaltning skall stå i proportion till hur allvarlig överträdelsen är.

17. Om det finns rimlig anledning att misstänka att ett fiskefartyg på öppet hav är utan nationalitet, kan en stat borda och inspektera fartyget. Om bevis rättfärdigar detta, kan staten vidta lämpliga åtgärder i enlighet med internationell rätt.

18. Stater skall stå skadeståndsansvariga för skada eller förlust som kan tillskrivas dem och som har uppstått till följd av åtgärder som vidtagits enligt denna artikel om sådana åtgärder är olagliga eller överstiger vad som i ljuset av tillgänglig information rimligen krävs för att genomföra bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 22

Grundläggande förfaranden för bordande och inspektion enligt artikel 21

1. Den inspekterande staten skall säkerställa att dess vederbörligen bemyndigade inspektörer

   a) visar sina identitetshandlingar för fartygets kapten och uppvisar en kopia på den text som beskriver de relevanta åtgärderna för bevarande och förvaltning eller regler och bestämmelser som gäller i det aktuella område av öppet hav enligt dessa åtgärder,

   b) meddelar flaggstaten vid bordande och inspektion,

   c) inte förhindrar kaptenen från att kommunicera med flaggstatens myndigheter under bordande och inspektion,

   d) överlämnar en kopia av rapporten om bordandet och inspektionen till kaptenen och till flaggstatens myndigheter. I denna rapport skall eventuell invändning eller förklaring som kaptenen önskar inkludera i rapporten finnas med,

   e) omedelbart lämnar fartyget efter avslutad inspektion om de inte finner några bevis på allvarlig överträdelse, och

f) undviker användande av våld förutom om och i den mån det är nödvändigt för att garantera inspektörernas säkerhet och om inspektörerna hindras utföra sina uppgifter. Graden av det våld som används skall inte överstiga det som omständigheterna rimligen kräver.

2. En inspekterande stats vederbörligen bemyndigade inspektörer skall ha tillåtelse att inspektera fartyget, dess licens, redskap, utrustning, journaler, hjälpmedel, fisk och fiskprodukter och varje relevant handling som är nödvändig för att kontrollera efterlevnad av relevanta åtgärder för bevarande och förvaltning.

3. Flaggstaten skall säkerställa att fartygskaptener

a) godkänner och underlättar inspektörernas snabba och säkra bordande,

b) samarbetar med och hjälper till vid inspektionen av fartyget som utförs enligt dessa förfaranden,

c) inte hindrar, hotar eller stör inspektörerna när de fullgör sina uppgifter,

d) tillåter inspektörerna att ta kontakt med flaggstatens och den inspekterande statens myndigheter under bordande och inspektion,

e) erbjuder inspektörerna rimlig hjälp, inklusive, i tillämpliga fall, mat och husrum, och

f) underlättar inspektörernas säkra landstigning.

4. Om fartygets kapten vägrar att godta bordande och inspektion i enlighet med denna artikel och artikel 21, skall flaggstaten, förutom under omständigheter då det i enlighet med allmänt vedertagna internationella bestämmelser, förfaranden och praxis avseende säkerhet till sjöss är nödvändigt att skjuta upp bordande och inspektion, befalla fartygets kapten att omedelbart medge bordande och inspektion och, om kaptenen inte följer dessa order, skall upphäva fartygets tillstånd att fiska och beordra fartyget att omedelbart återvända till hamn. Flaggstaten skall meddela den inspekterande staten vilken åtgärd den har vidtagit när de omständigheter som avses i denna punkt uppstår.

Artikel 23

Åtgärder vidtagna av en hamnstat

1. En hamnstat har rättighet och skyldighet att vidta åtgärder enligt internationell rätt för att främja underregionala, regionala och globala åtgärder för bevarande och förvaltning. När en hamnstat vidtar sådana åtgärder skall den inte i form eller till innehåll diskriminera mot fartyg från någon stat.

2. En hamnstat får bland annat inspektera handlingar, fiskeredskap och fångst ombord på fiskefartyg, när sådana fartyg av egen vilja befinner sig i dess hamnar eller i dess terminaler till havs.

3. Stater kan anta bestämmelser som bemyndigar relevant nationell myndighet att förbjuda landstigningar och omlastningar om det har kunnat konstateras att fångsten har tagits upp på ett sätt som urholkar effekten av underregionala, regionala eller globala åtgärder för bevarande och förvaltning på öppet hav.

4. Ingenting i denna artikel påverkar att stater i enlighet med internationell rätt utövar sin suveränitet i hamnar på deras territorium.

DEL VII

UTVECKLINGSLÄNDERS BEHOV

Artikel 24

Erkännande av utvecklingsländernas särskilda behov

1. Staterna skall helt erkänna utvecklingsländernas särskilda behov när det gäller bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter och utveckling av fiske av sådana bestånd. I detta syfte skall staterna ge hjälp till utvecklingsländerna antingen direkt eller genom UNDP, FAO och andra specialiserade organ, den globala miljöbyrån (the Global Environment Facility), kommissionen för hållbar utveckling (the Commission on Sustainable Development) och andra lämpliga internationella och regionala organisationer och organ.

2. När de iakttar sin skyldighet att samarbeta för att fastställa åtgärder för bevarande och förvaltning för gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter, skall staterna ta hänsyn till utvecklingsländernas särskilda behov, och särskilt

   a) den sårbarhet som präglar utvecklingsländer vilka är beroende av utnyttjande av havets levande tillgångar, inklusive för att tillgodose befolkningens, eller delar av befolkningens näringsbehov,

   b) behovet av att undvika skadliga effekter på, och garantera tillgång till fiske för småskaligt, husbehovsfiske och kvinnliga fiskarbetare liksom för den infödda befolkningen i utvecklingsländer, särskilt små ö-länder, och

   c) behovet att säkra att sådana åtgärder inte resulterar i att en oproportionerligt stor börda vad avser åtgärder för bevarande, direkt eller indirekt överförs på utvecklingsländerna.

Artikel 25

Samarbetsformer med utvecklingsländerna

1. Staterna skall samarbeta antingen direkt eller indirekt i underregionala, regionala eller globala organisationer

   a) för att förbättra utvecklingsländernas förmåga, och särskilt de minst utvecklade bland dem och små ö-stater, att bevara och förvalta gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter och att utveckla sitt eget fiske av dessa bestånd,

   b) för att bistå utvecklingsländerna, och särskilt de minst utvecklade bland dem och små ö-stater, så att de får möjlighet att delta i fiske av sådana bistånd på öppet hav, inklusive att underlätta tillgång till sådant fiske om inte annat sägs i artiklarna 5 och 11, och

   c) för att underlätta för utvecklingsländerna att delta i underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationer och -arrangemang.

2. Samarbete med utvecklingsländer för de ändamål som fastställs i denna artikel skall inkludera finansiellt bistånd, bistånd avseende utveckling av humanresurser, tekniskt bistånd, teknologiöverföring, inklusive gemensamma riskföretag och rådgivande och samrådstjänster.

3. Sådant bistånd skall bland annat särskilt inriktas på

   a) förbättrat bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter genom insamling, rapportering, kontroll, utbyte och analys av fiskeinformation och därmed sammanhängande information,

   b) uppskattning av bestånd och vetenskaplig forskning, och

   c) övervakning, kontroll, efterlevnad och verkställande, inklusive utbildning och kunskapsuppbyggnad på lokal nivå, utveckling och finansiering av nationella och regionala observationsprogram och tillgång till teknologi och utrustning.

Artikel 26

Särskilt bistånd för genomförande av detta avtal

1. Staterna skall samarbeta för att upprätta särskilda fonder för att hjälpa utvecklingsländerna med att genomföra detta avtal, inklusive hjälp till utvecklingsländerna att betala kostnader för eventuella överläggningar för lösande av tvister som de är parter i.

2. Stater och internationella organisationer bör hjälpa utvecklingsländerna med att upprätta nya underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang, eller att stärka befintliga organisationer eller arrangemang för bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter.

DEL VIII

FREDLIGT LÖSANDE AV TVISTER

Artikel 27

Skyldighet att lösa tvister med fredliga medel

Staterna är skyldiga att lösa sina tvister genom förhandling, undersökning, medling, förlikning, skiljedom, juridisk förlikning, anlitande av regionala byråer eller arrangemang, eller andra fredliga sätt som de själva väljer.

Artikel 28

Förebyggande av tvister

Stater skall samarbeta i syfte att förebygga tvister. Därför skall staterna komma överens om effektiva och snabba beslutsförfaranden inom de underregionala och regionala fiskeförvaltningsorganisationerna och -arrangemangen och skall vid behov stärka befintliga beslutsförfaranden.

Artikel 29

Tvister av teknisk art

Om en tvist avser ett tekniskt ärende, kan de berörda staterna hänvisa tvisten till en särskild expertpanel som upprättas av dem. Panelen skall samråda med de berörda staterna och skall försöka att snabbt lösa tvisten, utan att hänvända sig till bindande förfaranden för lösande av tvister.

Artikel 30

Förfaranden för lösande av tvister

1. Bestämmelserna om lösande av tvister i del XV i konventionen gäller i tillämpliga delar för varje tvist mellan stater som är parter i detta avtal när det gäller tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, vare sig de också är parter i konventionen eller inte.

2. Bestämmelserna om lösande av tvister i del XV i konventionen gäller i tillämpliga delar för varje tvist mellan stater som är parter i detta avtal när det gäller tolkningen eller tillämpningen av ett underregionalt. regionalt eller globalt fiskeavtal som avser gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter i vilket de är parter, inklusive varje tvist om bevarande och förvaltning av sådana bestånd, vare sig de också är parter i konventionen eller inte.

3. Varje förfarande som godtas av en stat som är part i detta avtal och i konventionen enligt artikel 287 i konventionen skall gälla för lösande av tvister enligt denna del, förutom i de fall den avtalsslutande parten, vid undertecknandet, ratificeringen eller anslutningen till detta avtal, eller någon gång därefter, har godtagit ett annat förfarande enligt artikel 287 för lösande av tvister enligt denna del.

4. En stat som är part i detta avtal men som inte är part i konventionen, skall vid undertecknande, ratificering eller anslutning till detta avtal, eller när som helst därefter, vara fri att genom en skriftlig förklaring, välja en eller flera av de möjligheter som anges i artikel 287.1 i konventionen för lösande av tvister under denna del. Artikel 287 skall gälla för en sådan förklaring, liksom för varje tvist som en sådan stat är part i som inte omfattas av en gällande förklaring. För förlikning och skiljedomsförfarand enligt bilagorna 5, 7 och 8 till konventionen, skall en sådan stat ha rätt att utse förlikningsmän, skiljemän och experter som skall inkluderas i de förteckningar som avses i artikel 2 bilaga 5, artikel 2 bilaga 7 och artikel 2 bilaga 8, för lösande av tvister enligt denna del.

5. Varje domstol eller tribunal till vilken en tvist har överlämnats enligt denna del skall tillämpa relevanta bestämmelser i konventionen, i detta avtal och i varje relevant underregionalt, regionalt eller globalt fiskeavtal, liksom allmänt godtagna standarder för bevarande och förvaltning av havets levande tillgångar och andra regler i internationell rätt som är förenliga med konventionen, i syfte att säkerställa bevarande av de berörda gemensamma fiskbestånden och starkt vandrande arteren.

Artikel 31

Tillfälliga åtgärder

1. I avvaktan på lösande av en tvist enligt denna del. skall parterna i tvisten göra sitt bästa för att ingå tillfälliga arrangemang av praktisk art.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 290 i konventionen, kan den domstol eller tribunal som handlägger tvisten enligt denna del föreskriva en tillfällig åtgärd som den under rådande förhållanden anser lämplig för att skydda parternas respektive rättigheter eller att förhindra att bestånden i fråga tar skada, liksom under de förhållanden som avses i artikel 7.5, och i artikel 16.2.

3. En stat som är part i detta avtal men som inte är part i konventionen, får, trots bestämmelserna i artikel 290.5 i konventionen, förklara att den Internationella

domstolen för havsrätt inte skall ha rätt att föreskriva, ändra eller upphäva tillfälliga åtgärder utan denna stats samtycke.

Artikel 32

Begränsningar av tillämpligheten för förfaranden avsedda för lösande av tvister

Artikel 297.3 i konventionen gäller också för detta avtal.

DEL IX

ICKE-PARTER TILL DETTA AVTAL

Artikel 33

Stater som inte är parter till detta avtal

1. Avtalsslutande stater skall uppmuntra dem som inte är parter i detta avtal att bli det och att anta lagar och författningar som stämmer överens med dess bestämmelser.

2. Avtalsslutande stater skall vidta åtgärder som stämmer överens med detta avtal och internationell lagstiftning för att avskräcka fartyg som för icke-parters flagg från sådan verksamhet som urholkar ett effektivt genomförande av detta avtal.

DEL X

GOD TRO OCH MISSBRUK AV RÄTTIGHETER

Artikel 34

God tro och missbruk av rättigheter

Avtalsslutande stater skall i god tro fullgöra de skyldigheter de har enligt detta avtal och skall använda sig av sina rättigheter enligt detta avtal på ett sätt som inte skulle kunna utgöra missbruk av rättighet.

DEL XI

ANSVAR OCH FÖRPLIKTELSE

Artikel 35

Ansvar och skadeståndsansvar

Avtalsslutande stater är skadeståndsansvariga enligt internationell lagstiftning för skada eller förlust som kan tillskrivas dem enligt detta avtal.

DEL XII

ÖVERSYNSKONFERENS

Artikel 36

Översynskonferens

1. Fyra år efter dagen för ikraftträdande av detta avtal, skall Förenta Nationernas Generalsekreterare sammankalla en konferens i syfte att bedöma hur effektivt detta avtal är när det gäller att säkra bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter. Generalsekreteraren skall inbjuda alla avtalsslutande stater samt de stater och enheter som har rätt att bli parter i avtalet till konferensen liksom de mellanstatliga och icke-statliga organisationer som har rätt att delta som observatörer.

2. Konferensen skall granska och bedöma lämpligheten av bestämmelserna i detta avtal och vid behov föreslå medel för att stärka innehåll och metoder för genomförande av dessa bestämmelser så att man bättre kan komma till rätta med eventuellt fortsatta problem som rör bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter.

DEL XIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Undertecknande

Detta avtal skall stå öppet för undertecknande av samtliga stater och andra enheter enligt artikel 1.2 b och skall stå öppet för undertecknande i Förenta Nationernas högkvarter under tolv månader från och med den fjärde december 1995.

Artikel 38

Ratifikation

Detta avtal är föremål för ratifikation av stater och övriga enheter enligt artikel 1.2 b. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

Artikel 39

Anslutning

Detta avtal skall förbli öppet för anslutning av stater och övriga enheter enligt artikel 1.2 b. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

Artikel 40

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall träda i kraft 30 dagar efter den dag då det trettionde ratifikationsinstrumentet eller anslutningsinstrumentet deponerades.

2. För varje stat eller enhet som ratificerar avtalet eller ansluter sig till detta efter deponering av det trettionde ratifikationsinstrumentet eller anslutningsinstrumentet, skall detta avtal träda i kraft den trettionde dagen efter den dag då dess ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument deponerades.

Artikel 41

Tillfällig tillämpning

1. Detta avtal skall tillämpas tillfälligt av en stat eller enhet som samtycker till detta genom att skriftligt anmäla detta till depositarien. Sådan tillfällig tillämpning skall gälla från den dag då anmälan erhölls.

2. Tillfällig tillämpning av en stat eller enhet skall upphöra då detta avtal träder i kraft för den staten eller enheten eller då denna stat eller enhet skriftligt till depositarien anmäler sin avsikt att upphöra med tillfällig tillämpning.

Artikel 42

Reservationer och undantag

Inga reservationer eller undantag får göras till detta avtal.

Artikel 43

Förklaringar och redogörelser

Artikel 42 förhindrar ingen stat eller enhet, att vid undertecknandet, ratificeringen eller anslutningen till detta avtal avlägga en förklaring eller redogörelse, hur den än må uttryckas eller benämnas, i syfte att bland annat harmonisera sina lagar och förordningar med bestämmelserna i detta avtal, förutsatt att en sådan förklaring eller redogörelse inte syftar till undanta eller ändra de rättsliga effekterna av bestämmelserna i detta avtal när de tillämpas på den staten eller enheten.

Artikel 44

Förhållande till andra avtal

1. Detta avtal skall inte ändra de avtalsslutande staternas rättigheter och skyldigheter enligt andra avtal som är förenliga med detta avtal och som inte påverkar andra avtalsslutande staters åtnjutande av rättigheter eller fullgörande av skyldigheter enligt detta avtal.

2. Två eller flera avtalsslutande stater kan sluta avtal som ändrar eller upphäver verkan av bestämmelserna i detta avtal, och som endast är tillämpligt på förbindelserna mellan dem, under förutsättning att sådana avtal inte avser undantag från en bestämmelse om detta är oförenligt med effektivt genomförande av detta avtals mål och syften, och dessutom under förutsättning att sådana avtal inte påverkar tillämpningen av de grundprinciper som innefattas i detta avtal, och att bestämmelserna i ett sådant avtal inte påverkar övriga staters åtnjutande av rättigheter eller fullgörande av skyldigheter enligt detta avtal.

3. Avtalsslutande stater som avser att sluta ett avtal enligt punkt 2 skall anmäla sin avsikt att sluta ett avtal samt de ändringar eller upphävanden som detta avtal avser till de övriga staterna genom detta avtals depositarie.

Artikel 45

Ändring

1. En avtalsslutande stat kan genom skriftligt meddelande till Förenta Nationernas Generalsekreterare förslå ändringar till detta avtal och begära sammankallande av en konferens för att studera sådana föreslagna ändringar. Generalsekreteraren skall sända ut sådana meddelanden till alla avtalsslutande stater. Om minst hälften av de avtalsslutande staterna har svarat positivt på begäran inom sex månader från den dag meddelandet sändes ut, skall generalsekreteraren sammankalla konferensen.

2. Det beslutsförfarande som skall tillämpas vid den ändringskonferens som sammankallas enligt punkt 1 skall vara samma som det som tillämpas vid Förenta Nationernas konferens om gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter, om inte annat beslutas av konferensen. Konferensen skall anstränga sig för att nå överenskommelse om varje ändring genom konsensus och ingen omröstning om dem skall förekomma tills alla ansträngningar att nå konsensus har uttömts.

3. När de har antagits skall ändringar till detta avtal stå öppna för undertecknande av avtalsslutande parter under tolv månader från den dag de antogs i Förenta Nationernas högkvarter, om inte annat bestäms i själva ändringen.

4. Artiklarna 38, 39, 47 och 50 skall gälla för alla ändringar till detta avtal.

5. Ändringar till detta avtal skall för de avtalsslutande stater som ratificerar eller ansluter sig till dem träda i kraft den trettionde dagen efter det att två tredjedelar av de avtalsslutande staterna har deponerat ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument. För varje stat som därefter ratificerar eller ansluter sig till en ändring skall ändringen träda i kraft på den trettionde dagen efter det att staten har deponerat sina ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument.

6. En ändring kan fastställa att ett större eller mindre antal ratificeringar eller anslutningar skall krävas för att ändringen skall träda i kraft än vad som anges i denna artikel.

7. En stat som blir part i detta avtal efter det att ändringar har trätt i kraft enligt punkt 5 skall i avsaknad av förklaring om en avvikande avsikt från den staten

   a) anses vara part i detta avtal såsom det är ändrat, och

   b) anses vara part i avtalet före ändring, i förhållande till en avtalsslutande stat som inte är bunden av den ändringen.

Artikel 46

Ogiltigförklaring

1. En avtalsslutande stat kan genom skriftlig anmälan till Förenta nationernas Generalsekreterare, ogiltigförklara detta avtal och kan ange sina skäl. Om skälen inte anges skall detta inte påverka ogiltigförklaringens giltighet. Ogiltigförklaring skall träda i kraft ett år efter den dag då anmälan mottogs, om inte ett senare datum anges i anmälan.

2. Ogiltigförklaring skall inte på något sätt påverka någon stats skyldighet att fullgöra någon skyldighet som inryms i detta avtal och som den skulle vara underställd enligt internationell lagstiftning oavsett detta avtal.

Artikel 47

Deltagande av internationella organisationer

1. I de fall då en internationell organisation som avses i artikel 1 i bilaga 9 i konventionen inte har behörighet i alla de frågor som styrs av detta avtal skall bilaga 9 till konventionen tillämpas i tillämpliga delar för en sådan internationell organisations deltagande i detta avtal, förutom att följande bestämmelser i den bilagan inte skall gälla:

   a) artikel 2, första meningen och

   b) artikel 3.1.

2. I de fall då en internationell organisation som avses i artikel 1. bilaga 9, i konventionen har behörighet i alla de frågor som styrs av detta avtal, skall följande bestämmelser gälla för en sådan internationell organisations deltagande i detta avtal:

   a) vid undertecknande eller anslutning skall en sådan internationell organisation avge en förklaring

      i) att den har behörighet i alla de frågor som styrs av detta avtal,

      ii) att dess medlemmar av denna anledning inte skall bli avtalsslutande stater, förutom vad avser de av deras områden som den internationella organisationen inte ansvarar för, och

      iii) att den godtar staters rättigheter och skyldigheter enligt detta avtal,

   b) en sådan internationell organisations deltagande skall på intet sätt ge medlemsstater i den internationella organisationen några rättigheter,

c) i händelse av en konflikt mellan en internationell organisations skyldigheter enligt detta avtal och dess skyldigheter enligt avtalet som upprättar den internationella organisationen eller någon rättsakt som hänför sig till det, skall skyldigheterna enligt detta avtal ta överhanden.

Artikel 48

Bilagor

1. Bilagorna utgör en integrerad del av detta avtal och, om inte något annat uttryckligen fastställs, inkluderar en hänvisning till detta avtal eller till en av dess delar en hänvisning till de bilagor som hänför sig till detta.

2. Bilagorna kan från tid till annan granskas av de avtalsslutande staterna. Sådana granskningar skall baseras på vetenskapliga och tekniska överväganden. Om en granskad version av en bilaga antas med konsensus vid ett möte med de avtalsslutande staterna, skall den med undantag från bestämmelserna i artikel 45 införlivas med detta avtal och skall träda i kraft från den dag den antogs eller från det eventuellt andra datum som kan vara angivet i den granskade versionen. Om en granskning av en bilaga inte antas med konsensus vid ett sådant möte, skall de ändringsförfaranden som fastställs i artikel 45 tillämpas.

Artikel 49

Depositarie

Förenta Nationernas Generalsekreterare skall vara depositarie för detta avtal och för varje ändring eller granskning av detta.

Artikel 50

Giltiga texter

De arabiska, kinesiska, engelska, franska, ryska och spanska texterna till detta avtal är lika giltiga.

Till bekräftande härom har undertecknade ombud, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal. Öppet för undertecknande i New York, den fjärde december nittonhundranittiofem, i ett enda originalexemplar på arabiska, kinesiska, engelska, franska, ryska och spanska språket.

BILAGA 1

STANDARDKRAV FÖR INSAMLING OCH SPRIDANDE AV INFORMATION

Artikel 1

Allmänna principer

1. Snabb insamling, sammanställning och analys av information är grundläggande för effektivt bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter. I detta syfte behövs information om fiske av dessa bestånd på öppet hav och om fiske av de bestånd som finns på områden som står under nationell jurisdiktion. Denna information bör samlas in och sammanställas på ett sådant sätt att den medger statistiskt meningsfull analys för bevarande och förvaltning av fiskeresurser. Informationen skall inkludera statistik om fångst och fiskeansträngning och annan fiske-relaterad information, såsom exempelvis information om fartyg och andra upplysningar för standardisering av fiskeansträngning. Insamlad information bör också innehålla information om icke-målarter och förenade eller beroende arter. All information bör kontrolleras för att garantera riktigheten. Sekretessen för icke sammanställd information skall upprätthållas. Spridning av sådan information skall bero på de villkor enligt vilka de har lämnats.

2. Stöd, inklusive utbildning liksom finansiellt och tekniskt stöd, skall ges till utvecklingsländer för att bygga upp kapacitet avseende bevarande och förvaltning av havets levande tillgångar. Stödet bör inriktas på att förbättra kapaciteten att genomföra informationsinsamling och -kontroll, observationsprogram, informationsanalys och forskningsprojekt som stärker uppskattning av bestånd. Man bör främja största möjliga medverkan av forskare och administratörer i bevarande och förvaltning av gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter.

Artikel 2

Principer för insamling, sammanställning och utbyte av information

Följande allmänna principer bör följas vid definition av parametrar för insamling, sammanställning och utbyte av information om fiskeverksamhet som avser gemensamma fiskbestånd och starkt vandrande arter

a) staterna bör säkerställa att information samlas in från fartyg som för deras flagg under fiskeverksamhet enligt det som utmärker varje fiskemetod (t.ex.. varje enskild lina vid trålfiske, varje set för långrev och snörpvad, varje stim som fiskas med stavlina och varje dag för fiske med dörj) och i tillräcklig detalj för att underlätta effektiv uppskattning av bestånden,

b) staterna bör säkerställa att fiskeinformation kontrolleras genom ett lämpligt system,

c) staterna bör sammanställa fiske-relaterad och annan stödjande vetenskaplig information och inom rimlig tid lämna in dem i överenskommet format till relevant underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller -arrangemang när sådan finns. Annars bör staterna samarbeta för att utbyta information antingen direkt eller genom sådana andra samarbetsmekanismer som de kommer överens om,

d) Staterna skall inom ramen för underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang, eller annat, komma överens om närmare angivande av informationen och det format de skall lämnas in i, i enlighet med denna bilaga och med hänsyn tagen till vilket slags bestånd det rör sig om och fisket av dessa bestånd i området. Sådana organisationer eller arrangemang bör begära att de som inte är medlemmar eller deltagare överlämnar information om relevant fiskeverksamhet som utförs av fartyg som för deras flagg,

e) sådana organisationer eller arrangemang skall sammanställa information och inom rimlig tid hålla denna tillgänglig i ett överenskommet format så att alla intresserade stater kan ta del av den på de villkor som fastställs av organisationerna eller arrangemangen, och

f) vetenskapsmän från flaggstaten och från den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget bör analysera informationen separat eller tillsammans, enligt vad som är lämpligt.

Artikel 3

Grundläggande fiskeinformation

1. För att underlätta effektiv uppskattning av bestånden i enlighet med överenskomna förfaranden skall staterna samla in och för den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget hålla tillgänglig följande typer av information av tillräckligt detaljerat slag:

   a) fångstidsserie och statistisk över insats avseende fiske och flotta,

   b) total fångst i antal, nominell vikt eller båda för varje art (både relevanta och icke relevanta bestånd) såsom det är lämpligast för varje typ av fiske. (Nominell vikt definieras av FAO såsom den levande vikt som erhålles vid lossning),

   c) statistik över kasserad fångst, inklusive vid behov uppskattningar, rapporterat som antal eller nominell vikt per art, såsom det är lämpligast för varje typ av fiske,

   d) lämplig statistik över insats för varje fiskemetod, och

   e) fiskeplats, datum och tid för fisket och övrig statistik om fiskeverksamhet som är lämplig.

2. För att stödja en uppskattning av beståndens storlek skall staterna när så är lämpligt också samla in och till relevant underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller -arrangemang överlämna information, inklusive

a) fångstens sammansättning avseende längd, vikt och kön

b) övrig biologisk information till stöd för uppskattning av beståndens storlek, såsom information om ålder, utveckling, rekrytering, fördelning och identitet på bestånd, och

c) övrig relevant forskning, inklusive undersökningar om överflöd, om biomassa, hydro-akustiska undersökningar, forskning om miljöfaktorer som påverkar beståndens överflöd, och oceanografiska och ekologiska studier.

Artikel 4

Fartygsdata och information

1. För att standardisera sammansättningen av flotta och fiskefartygskraft och för att förvandla olika mått på insats vid analysen av fångst och insatsinformation bör staterna samla in följande typer av fartygsrelaterad information

a) fartygsindentifikation, flagg och registreringshamn

b) fartygstyp

c) fartygsspecifikationer (t.ex. konstruktionsmaterial, byggnadsdatum, registrerad längd, registrerat bruttotonnage, huvudmotorns effekt, lastrumskapacitet och lagringsmetod för fångsten), och

d) beskrivning av fiskeredskap (t.ex. typer, redskapsspecifikationer och antal).

2. Flaggstaten skall samla in följande information

a) navigations- och radarutrustning,

b) kommunikationsutrustning och internationell radioutrustning,

c) besättningsstorlek.

Artikel 5

Rapportering

En stat skall tillse att fartyg som för dess flagg sänder in till dess nationella fiskeadministration och, om så har överenskommits, till den relevanta underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationen eller -arrangemanget, information ur loggboken om fångst och insats, inklusive information om fiskeverksamhet på öppet hav, med tillräckligt jämna mellanrum för att tillgodose nationella krav och regionala och internationella åtaganden. Sådan information skall vid behov överföras via radio, telex, telefax eller satellit eller med andra medel.

Artikel 6

Kontroll av information

Stater eller i tillämpliga fall underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller arrangemang bör upprätta mekanismer för kontroll av fiskeinformation, såsom

a) positionskontroll genom fartygsövervakningssystem,

b) vetenskapliga observatörsprogram för att övervaka fångst, insats, fångstens sammansättning (målart och icke målart) och andra omständigheter inom fiskeverksamheten

c) fiskeexpedition, lossnings- och omlastningsrapporter, och

d) stickprovsundersökning i hamn.

Artikel 7

Informationsutbyte

1. Information som samlats in av flaggstaten måste delges till övriga flaggstater och relevanta kuststater genom lämpliga underregionala eller regionala fiskeförvaltningsorganisationer eller -arrangemang. Sådana organisationer eller arrangemang skall inom rimlig tid sammanställa informationen och hålla den tillgänglig i ett överenskommet format för alla intresserade stater på de villkor som fastställs av organisationerna eller arrangemangen, samtidigt som sekretess för icke-sammanställd information upprätthålls, och bör i den utsträckning det är möjligt utveckla databassystem som kan ge effektiv tillgång till informationen.

2. På den globala nivån bör information samlas in och spridas genom FAO. Om det inte finns någon underregional eller regional fiskeförvaltningsorganisation eller arrangemang, kan FAO göra samma sak på den underregionala eller regionala nivån genom ett arrangemang med den berörda staten.

BILAGA 2

RIKTLINJER FÖR TILLÄMPNING AV FÖRSIKTIGA REFERENSPUNKTER VID BEVARANDE OCH FÖRVALTNING AV GEMENSAMMA FISKBESTÅND OCH STARKT VANDRANDE ARTER

1. En försiktig referenspunkt är ett uppskattat värde som erhållits genom ett överenskommet vetenskapligt förfarande, som motsvarar resursernas och fiskets omfattning, och som kan användas som ledning för fiskeförvaltning.

2. Två typer av försiktiga referenspunkter bör användas: bevarande, eller gräns-referenspunkter och förvaltnings- eller målreferenspunkter. Gränsreferenspunkter sätter de gränser som skall användas för att hålla fångsten inom de säkra biologiska gränser inom vilka bestånden kan producera maximalt hållbar avkastning. Målreferenspunkter är avsedda att uppfylla förvaltningsmål.

3. Försiktiga referenspunkter bör anges för varje bestånd för att bland annat redovisa reproduktionskapacitet, varje beståndsåterhämtningsförmåga och särart vad gäller fiske avseende det beståndet, liksom andra orsaker till dödlighet och viktiga källor till osäkerhet.

4. Förvaltningsstrategier skall sträva efter att upprätthålla eller återuppbygga populationen i skördade bestånd, och vid behov i förenade eller beroende arter, till nivåer som sammanfaller med tidigare överenskomna försiktiga referenspunkter. Sådana referenspunkter skall användas för att starta i förväg överenskomna åtgärder för bevarande och förvaltning. Förvaltningsstrategier skall inkludera åtgärder som kan genomföras när man närmar sig de försiktiga referenspunkterna.

5. Fiskeförvaltningsstrategier skall säkerställa att risken för att överskrida gränsreferenspunkter är mycket liten. Om värdena för ett bestånd faller under en gränsreferenspunkt eller riskerar falla under en sådan referenspunkt, bör åtgärder för bevarande och förvaltning inledas för att underlätta beståndets återhämtning. Fiskeförvaltningsstrategier skall säkerställa att målreferenspunkter normalt sett inte överskrids.

6. När information för att bestämma referenspunkter för ett fiske är dålig eller inte finns, skall tillfälliga referenspunkter fastställas. Tillfälliga referenspunkter kan fastställas genom jämförelse med liknande bestånd och sådana bestånd som är bättre kända. I sådana situationer skall fisket vara föremål för utökad övervakning så att en granskning av de tillfälliga referenspunkterna blir möjlig när förbättrad information blir tillgänglig.

7. Den fiskdödlighetstakt som alstrar maximalt hållbar avkastning bör betraktas som en minimistandard för gränsreferenspunkter. För bestånd som inte är överfiskade, skall fiskeförvaltningsstrategier säkerställa att fiskdödligheten inte överstiger den som motsvarar maximalt hållbar avkastning, och att biomassan inte faller under ett i förväg fastställt tröskelvärde. För överfiskade bestånd kan den biomassa som skulle producera maximalt hållbar avkastning tjäna som återuppbyggnadsmål.

Bilaga B

UTKAST TILL FÖRKLARING OM EUROPEISKA GEMENSKAPENS BEHÖRIGHET NÄR DET GÄLLER FRÅGOR SOM STYRS AV AVTALET OM GENOMFÖRANDE AV DE BESTÄMMELSER I FÖRENTA NATIONERNAS HAVSRÄTTSKONVENTION AV DEN 10 DECEMBER 1982 SOM RÖR BEVARANDE OCH FÖRVALTNING AV GRÄNSÖVERSKRIDANDE FISKBESTÅND OCH LÅNGVANDRANDE FISKBESTÅND (förklaring enligt artikel 47 i avtalet)

1. Enligt artikel 47.1 i avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande fiskbestånd och långvandrande fiskbestånd skall, i de fall då en internationell organisation som avses i artikel 1 i bilaga IX i konventionen inte har behörighet i alla de frågor som styrs av detta avtal, bilaga IX till konventionen också tillämpas för en sådan internationell organisations deltagande i detta avtal (med undantag av artikel 2 första meningen och artikel 3.1).

2. Gemenskapens nuvarande medlemmar är Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland.

3. Avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande fiskbestånd och långvandrande fiskbestånd skall, med hänsyn till den behörighet som har överförts till Europeiska gemenskapen, tillämpas på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen gäller och enligt de villkor som föreskrivs i fördraget, särskilt artikel 227 i detta.

4. Denna förklaring är inte tillämplig för de territorier i medlemsstaterna där fördraget inte gäller, och den påverkar inte berörda medlemsstaters handlingar eller ståndpunkter inom avtalets ram på dessa territoriers vägnar eller i deras intresse.

I. OMRÅDEN PÅ VILKA GEMENSKAPEN ENSAM ÄR BEHÖRIG

5. Gemenskapen poängterar att dess medlemsstater har överfört behörighet till gemenskapen när det gäller bevarande och förvaltning av marina levande tillgångar. Följaktligen är det gemenskapens sak att på detta område anta lämpliga regler och förordningar (vilka medlemsstaterna skall genomföra) och att inom sin kompetens inleda yttre förbindelser med tredje stater eller behöriga organisationer. Denna kompetens tillämpas med avseende på vatten under nationell jurisdiktion över fiske och på öppet hav.

6. Gemenskapen har den reglerande kompetens som enligt internationell rätt tillåter ett fartygs flaggstat att fastställa åtgärder för bevarande och förvaltning av marina fisketillgångar som är tillämpliga på fartyg som för medlemsstatens flagg och att säkerställa att medlemsstaterna antar bestämmelser som möjliggör realiserandet av nämnda åtgärder.

7. Icke desto mindre faller åtgärder som tillämpas på kaptener och andra befäl på ett fiskefartyg, t.ex. avslag, återkallelse eller tillfälligt upphävande av bemyndiganden för sådan tjänst, inom medlemsstaternas kompetens i enlighet med deras nationella lagstiftning.

Åtgärder i samband med utövandet av flaggstatens jurisdiktion över sina fartyg på öppet hav, särskilt sådana bestämmelser som de som gäller när stater som inte är flaggstat tar eller lämnar över kontrollen över ett fiskefartyg samt internationellt samarbete när det gäller genomförande samt återställande av kontrollen över deras fartyg, ingår i medlemsstaternas kompetens i överensstämmelse med gemenskapsrätten.

II. OMRÅDEN PÅ VILKA BÅDE GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER HAR BEHÖRIGHET

8. Gemenskapen delar behörighet med sina medlemsstater på följande områden som regleras i detta avtal: utvecklingsländernas behov, vetenskaplig forskning, hamnstaters åtgärder och åtgärder som vidtas gentemot icke-medlemmar i regionala fiskeorganisationer och icke-avtalsslutande parter.

Följande bestämmelser i avtalet gäller både gemenskapen och dess medlemsstater:

- Allmänna bestämmelser: (Artiklarna 1, 4 och 34–50).

- Lösning av tvister: (Del VIII).

Bilaga C

DEKLARATION

Medlemsstaternas representanter skall vid sitt möte i rådet deklarera att regeringen i deras respektive länder kommer att inleda förfarandet för ratificering av avtalet med nödvändig skyndsamhet, eftersom avtalet måste undertecknas av gemenskapen och samtliga medlemsstater för att träda i kraft i Europeiska unionen.

ISSN 1024-4506

KOM(96) 472 slutlig

DOKUMENT

SV 03 11

Katalognummer : CB-CO-96-482-SV-C

ISBN 92-78-09328-9

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

45